

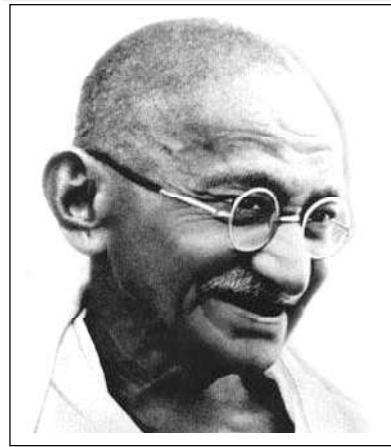
ଶିଳ୍ପି

ବର୍ଷ ୨୭, ଫେବୃଆରୀ-୧୯୮୫, ଲ - ୧୪ ଏପ୍ରିଲ ୧୦୭୩

ବିଜ୍ଞାନ ବିନାଶର କାରଣ ନ ହେଉ

ପୁରାତନ ପ୍ରଶ୍ନର ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କଞ୍ଚୁର ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଣତି ତାଳିକା ବହୁତ ଲମ୍ବା ଓ ଅରଣ୍ୟନୀୟ । କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଚାର ସହିତ ଧ୍ୟ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ଭାବରେ ଜଢ଼ିତ । ଡେଶଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନୀ, ଶଳ୍ୟକିଷ୍ଟାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉନ୍ନତି ଏବଂ ଭୟକ୍ଷର ମହାମାରୀର ପ୍ରତିକଷେଧକ ଅବିଷ୍ଟତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀରୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ଅନେକାଂଶରେ କମି ଯାଇଛି ସତ ; କିନ୍ତୁ ଏହାହିଁ ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୟ ମୁଖକୁ ଚାଣି ନେବାର ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ କାରଣ । ବିଜ୍ଞାନୀର ଉନ୍ନତି ପରେ ପୃଥିବୀରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶ୍ଵାରଣ ହେଲା । ପୃଥିବୀରେ କ୍ରମବର୍ଣ୍ଣପୂର୍ବ ଜନସଂଖ୍ୟା ହିଁ ବେଳାରୀ, ନୈତିକ ଅଧୋପତନ, ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ଉତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାର ମୂଳ ବା ଆଶ୍ୱ କାରଣ । ବିଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଇକେଲ ଯାନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉଡ଼ାଇଛାଇ, ରକେଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାରା, ଘୋଡ଼ା ସବାରରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୋବାଇଲ ପାଖରେ ନେଇ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି । ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀଟି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗାଁରେ ପରିଶତ ହୋଇପାଇଛି ।

ଅପରାପକ୍ଷରେ, ଏହି ଯାନବାହାନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉଛି ତାହା ହଁ ପରିବେଶ ଧୂମ ଏବଂ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ମାନବ ସମାଜର ପ୍ରତ୍ଯେତ କ୍ଷତି ସଧାନ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ । କଳ କାରଖାନାରୁ ନିର୍ଗତ ଧୂମ ଉଥା ବିଷାକ୍ତ ଜଳ, ବାୟୁ ଏବଂ ନଦୀଙ୍କଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାର ମୁଖ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ । ଏହି ବିଷାକ୍ତ ଜଳ ଓ ବାୟୁ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହେଇ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ୁଛି । ରାଷ୍ଟ୍ରୀଯ ଏବଂ କଳକାରଖାନା ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦୂଷିତ ଦେବନ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ଯାହାପାଞ୍ଚଲରେ ପରିବେଶର ସନ୍କୁଳନତା ରଖା କରା ଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । ମନୋରଞ୍ଜନ ନିମନ୍ତେ ବିଜ୍ଞାନ ଆମକୁ ରେତ୍ତିଓଠାରୁ ତିରି, ସିନେମା ଓ ମୋବାଇଲ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାଇଛି । ମନୋରଞ୍ଜନ ବ୍ୟତାତ ଏହା ଜ୍ଞାନ ଆହ୍ଵାନର ମଧ୍ୟ ଏକ ଡକ୍ଟର୍ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥୁରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନକାରାଯନ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଶୁରୁ ସମାଜ ଆକର୍ଷଣ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସମାଜରେ ହିସ୍ପା, କୁରତା ଏବଂ ଅଣ୍ଣଳିତା ବହୁମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଧନଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ମୋବାଇଲର ଉତ୍ତାବନ, ଟେଲିଫୋନ ସାଙ୍ଗକୁ ଟର୍କ, ରେତ୍ତିଓ, ଟିଭି, କ୍ୟାମେରା ଆଦି ଶିଳ୍ପକୁ ପଛରେ ପକାଇ ସମସ୍ତ ସୁରିଧା ଗୋଟିଏ ଯନ୍ତ୍ରର ଉପଲବ୍ଧ କରାଇ ମଣିଷ ଜୀବନରେ ସ୍ଥାନଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଛି ସତ, କିନ୍ତୁ ପିଲାଠାରୁ ବୃଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କର୍ମଦିମୁଖ କରାଇ ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସମାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ମାଦକ ଦ୍ୱାରାୟତ୍ତ କମ ନିଶାସନକୁ କରି ରଖୁନାହିଁ । କର୍ମ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଲୋକମାନେ ନିଜର ଅଧ୍ୟକାଶ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟମୋବାଇଲ ସେବାରେ ଅପରାଧ ଓ ସାଇବର ଠକେଇ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧ ପାଇଛି । ସବୁଠାରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟକର ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଇଛି ଅସ୍ଵରସ୍ତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆବିଷ୍କାର । ଆଦି ମାନବ ପଶୁଶିଳକାର ନିମନ୍ତେ ପଥର ଖଣ୍ଡକୁ ଅସ୍ତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା । ତା'ପରେ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରତିର ଯୁଗରେ ପଥରକୁ ଧାରୁଆ କରି ବ୍ୟବହାର କଲା । ତା'ପରେ ଧନୁତୀର, ବଶୁକ, ତୋପଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କ୍ଷେତ୍ରଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପରମାଣୁ ବୋମା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ପୂର୍ବକାଳରେ ହାତୀ ଘୋଡ଼ା ସାହାଯ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଜଣଙ୍ଗ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ମଣିଷର ଟିପ ଅଗରେ ରିମୋଟ ମାଧ୍ୟମରେ ସମୟ ପୂର୍ବବାକୁ ଧୂପ କରିବେବା ଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ଓ କ୍ଷେତ୍ରଶାସ୍ତ୍ର ଶହଶାହ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗଛିତ କରି ରଖୁଛି । କେଉଁ ମୁହଁର୍ଦ୍ଦରେ ସାମାନ୍ୟମତ୍ତା ଭୁଲ ବୁଝିମାନ, ଆଖୁପିଛିଲାକେ ସମୟ ପୂର୍ବବାକୁ ଏକ ଧୂପ ସ୍ତ୍ରୀପରେ ପରିଣାମ କରିବେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହେଇଛି । ବାରୁଦର ସ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ ସମୟ ପୂର୍ବବା ଆଜି ଦଣ୍ଡାୟନାନ । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ହଁ ଧୂସର ସାଥୀ । ମୋଟାମେଟି ଭାବରେ ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ଅର୍ଥନେତିକ ଅଥବା, ଶିକ୍ଷା, ପାର୍ଥନ ଆବଶ୍ୟକତା ବହୁ ଗୁଣରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଇଛି ଏବଂ ତତ୍ୱ ସଙ୍କେଷଣେ ମାନବୀୟ ଗୁଣର ଅବକ୍ଷୟ ଘଟି କର୍ମ ବିମୁଖତା, ସ୍ଵାର୍ଥପରତା, ପରମାର୍ଥ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟୁତ ଏବଂ ନେଟିକତାର ହ୍ରାସ ଘଟିଛି । ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତାବନ ଓ ଆବିଷ୍କାର ଆମକୁ ଉପ୍ରକାଶି କରିବାର ପଥରେ ଅଗ୍ରସର କରାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନକାରାଯନ ପ୍ରଭାବ ମୃଦୁ କରିଛି । ଆଜି ଯଦି ସାରା ପୂର୍ବବା କରୋନା ମହାମାରାର ଭୂତାଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଉପର୍ଯ୍ୟକର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେହି ବିଜ୍ଞାନଗାରର ସୃଷ୍ଟି । ବିନା ଅସ୍ତ୍ର ବିନା ଅନ୍ତର୍ବାତର ପୂର୍ବକଳାଶ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁତା କରିଛନ୍ତି । ବିବର୍ତ୍ତନବାଦରୁ ପୂର୍ବବା ଓ ଜାରଜଗତ ମୃଦୁ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ପ୍ରାକୃତିକ ସମତା ଉପରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅପଥା ଓ ଅନ୍ତବିଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଧାରା ଜାରି ରଖେ, ତେବେ ପୂର୍ବବା ଓ ମାନବ ସମାଜ ଅତିରି ଧୂସ ହୋଇଯିବ । ଜୀବତିକ ଉପ୍ରକାଶତା (ଗୋବାଲ ଆର୍ମିଙ୍) ମେରୁପ୍ରଦେଶରେ ବରଷ ତରକିବା, ଓଜନ ପ୍ରରକର ଛିଦ୍ର, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଜାତିର ପଶୁପକ୍ଷଙ୍କର ବିଲୋପ ସାଧନ, ଏଥରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି । ପାକୃତିକ ପରିବେଶର ଧାରାକୁ ବିକୃତ ନକରି ବିଜ୍ଞାନକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ପ୍ରୟୋଗ ନକଳେ ପୂର୍ବବା ଓ ମାନବ ସମାଜର ଧୂସ ଅବଶ୍ୟକାବୀ, ଏହା ନିଷ୍ଠାଯେହ ।

ମୁଖ ରୂପେ କି ପାପୀ ରୂପେ ମହାମ୍ଭା ଗାନ୍ଧୀ

ସମ୍ବାଦନା ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ମୋଟେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏକ ପରିଚ୍ଛବ ଆଣି ପିନ୍ଧାଇ ଦେବାଟା
ଅତି ଉଚ୍ଚତରିଆ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ନିଜେ କୌଣସି
ଆଜାର ଅଥବା ପ୍ରକାଶରେ ନିଜକୁ ଜଣେ ସନ୍ତୁ
ବୋଲି ଆଗେ ଅନୁଭବ କରି ପାରୁନାହିଁ । ମାତ୍ର,
ଅଚେତନ, ଅନାଚରଣ ତଥା ଆଚରଣର ମୋ'ର
ଯାବତାୟ ପ୍ରମାଦ ସତ୍ୱ ମୁଁ ତଥାପି ଆପଣାକୁ
ପରମ ସତ୍ୟର ଜଣେ ଉପାସକ ବୋଲି ଅବଶ୍ୟ
ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

‘ସନ୍ତୁର ଭେକ ପିଣ୍ଡିଛି ଅଥବା ରାଜନୀତି
ଭିତରେ ରହିଛି’-ମୁଁଆବୋ ସେଉଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
ନୁହେଁ । ମାତ୍ର, ପରମ ସତ୍ୟ ହୁଁ ପ୍ରକୃତରେ
ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରକ୍ଷାପ ହୋଇଥିବାରୁ, ମୋ’ର
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ସମୟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମା
ରାଜନୀତିକତା ସହିତ ସଙ୍ଗତି ରଖିଥିବା ପରି
ଦେଖାଯାଉଛି । ମାତ୍ର, ମୁଁଆଶା କରୁଛି ଯେ, ସତ୍ୟ
ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ବ୍ୟତୀତ ମୋ’ ଭିତରେ କୌଣସି
ଅନ୍ୟ ନାହିଁ । ମୋ’ ଦେଶ ଅଥବା ଧର୍ମର
ମୁକ୍ତି ହାସଲ କରିବା ନିମାକ୍ଷେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କେବେ
ହେଲେ ସତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତିମାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ ।
ଏହିପରି ଭାବରେ ଏହି ଦୁଇଟିରୁ କୌଣସି
ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ସେହି
ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଏପରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇ
ପାରିବ ।

ମୋ' ଜାବନରେ ମୁଁ କୌଣସି ଅଞ୍ଚର୍ବରୋଧ
ଅଥବା ଅସଙ୍ଗତି ରହିଥିବାର ଆଦୋ ଦେଖୁ
ପାରୁନାହଁ । ଏକଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟ ଯେ, ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ପିଠି ପାଖଟିକୁ ଦେଖୁ ନ ପାରିଲା
ଉଳି ନିଜର ଭୁଲ ଅଥବା ଅସଙ୍ଗତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ
ଦେଖୁପାରେ ନାହଁ । ମାତ୍ର ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଅନେକ ସମୟରେ ଜଣେ ଧର୍ମସ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ପାଗଳ ସହିତ ଭୁଲନା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ମୁଁ ଯେ
ଆଦୋ ଅସଙ୍ଗତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥୁବି ଏବଂ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଧର୍ମସ୍ଵ ହୋଇଥିବି,

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୁଁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛି । ଏହି ଦୂଇଟି ମଧ୍ୟରୁ
ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ କେଉଁଠି, କେବଳ ମୋ'ର ମୃତ୍ୟୁ
ପରେ ହିଁ ଡାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇପାରିବ ।'

ମୋ'ର ମନେ ହେଉଛି, ଅଞ୍ଚିତ୍ପାର ଆଦଶ୍ଟିକୁ ମୁଁ ଅଧିକ ଭଲ
ଭାବରେ ବୁଝିଛି ଏବଂ ମୋ'ର ଅନ୍ତର୍ଭବ ମୋଟ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିଦେଇ ପାରୁଛି ଯେ, ସତ୍ୟ ଉପରେ ରହିଥିବା ମୋ'ର ନିର୍ଭରଣାଳତା ଯଦି ମୋ'ର ହାତଛଡ଼ା ହୋଇଯିବ, ତେବେ ମୁଁ ଅଞ୍ଚିତ୍ପାର ପ୍ରହେଳିକାରେ ମଧ୍ୟ କେବେ କୌଣସି ସମାଧାନ ପାଇବାଲାଗି ସମର୍ଥ ହେବି ନାହିଁ ।...
ଅର୍ଥାତ୍, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ସିଧା ବାଟଟିରେ ଗଢ଼ି କରିବାଲାଗି ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ମୋ' ଭିତରେ ଆବଶ୍ୟକ ସାହସର ଅଭାବ ରହିଛି । ସତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତିମ ମର୍ମତଃ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ହିଁ ବୁଝାନ୍ତରୁ କାରଣ, ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସର ଅଭାବ ରହିଥାଏ ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସ ଦୂର୍ବଳ ଥାଏ, ନିଃସମ୍ମହତଭାବରେ ସେହି ଅବସ୍ଥାଟିକୁ ହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ବେଳି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ, ‘ହେ ପରମ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ’, ଏହାହିଁ ଦିନରାତି ମୋ'ର ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇ ରହିଛି ।

ମୋ'ର ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ହଁ ମୁଁ ସତ୍ୟର ଜଣେ
ଉପାସକ ହୋଇ ରହିଆସିଛି, ଏହାହିଁ ମୋତେ
ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ଵାଭାବିକ ବୋଲି ଦେଖା
ଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାର୍ଥନାମାୟ ମୋ'ର ସେହି
ଅନ୍ୟଷ୍ଟଣ ଦ୍ୱାରା ‘ଜଣ୍ଣର ହଁ ସତ୍ୟ’, ଏହି
ପ୍ରତଳିତ ନାଟିବଚନଟିର ବଦଳରେ ‘ସତ୍ୟ ହଁ
ଉଗବାନ’ ଏହି ଅନ୍ୟ ପରମ ସୃତ୍ତଟି ମୋ'
ସନ୍ଧିଖରେ ଉଦ୍‌ୟାନିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେହି
ସୃତ୍ତଟି ଉଗବାନଙ୍କୁ ସତେ ଯେପରି
ଏକାବେଳେକେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ମୋତେ ସମର୍ଥ କରାଉଛି । ସେ ମୋ'
ସଭାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତତ୍ତ୍ଵ ଭିତରେ ଭେଦି କରି
ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିପାରିଛି ।

ପଦ୍ମଶିଳା ପଦ୍ମଶିଳା ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣ

ଲୋକେକି ଅଛି ଯେ ଯଦି ଧନ ଚାଲିଗଲା
ତ କିଛି ଗଲା ନାହିଁ । ଯଦି ସ୍ଵାମ୍ୟ ଚାଲିଗଲା ତ
କିଛି ଗଲା ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ସେବ ଏବଂ ଯଦି
ଚରିତ୍ର ଚାଲିଗଲା ତ ମାନିବାକୁ ହେବ ଯେ ସବୁ
କିଛି ଚାଲିଗଲା, କାରଣ ଧନ ଗଲେ ପୁଣି ତାକୁ
ଅର୍ଜନ କରାଯାଇ ପାରିବ । ସ୍ଵାମ୍ୟକୁ ଅର୍ଜନ
କରିବା ସେତେ ସରଳ ହୋଇ ନଥାଏ, ଏହୁ
ଏହାକୁ ଧନ ଠାରୁ ଆଧୁକ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ବୋଲି
ସ୍ଵାକାର କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଚରିତ୍ରକୁ ସବୁଠାରୁ
ମୂଲ୍ୟବାନ୍ କୁହାଯାଇଛି । କାରଣ ଯେତେବେଳେ
ଥରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଚରିତ୍ର କଳଙ୍ଗିତ
ହୋଇଯାଏ, ତ ସେଥିରୁ ମୁକୁଳିବା କଠିନ
ହୋଇଯାଏ । ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନନ୍ଦରବ
ନହେଁ, ନିଜ ନଜରର ମଧ୍ୟ ତଳକ ଖେଲ୍ୟାଏ ।

ଚରିତ୍ର ସିଧା ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିର
ବିଶ୍ୱାସନୀୟତା ଓ ପ୍ରାମାଣିକତା ସହିତ ରହିଛି ।
ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରାପରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସନୀୟତ
ଓ ପ୍ରାମାଣିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନାଚିହ୍ନ ଲାଗିଯାଏ ତ
ବାରିତ୍ରିକ ରୂପରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି
ଦୁର୍ବଳତାର ଆଭାସ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଚରିତ୍ର
ନିର୍ମାଣକୁ ଜାଗନ୍ନାର ସବୁଠାରୁ ମହାଭୂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା
କହିଲେ ଅତିଶ୍ୟାଙ୍କି ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି
ସନ୍ଧାର୍ତ୍ତରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ଲୋକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସଜାଗ—
ସଚେଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ଏହି
ସୁରଦୂର୍ଲଭ ଜୀବନର ସମ୍ବୁଦ୍ଧତା ଲାଭ ନେଇପାରିବା
ନଥାନ୍ତି ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସକାରାଯକ
ବାପ ବାବିମାର୍ଜି ଥାର୍ମି ଏଠାଠେ ଦୁଇଦଶ

- ଅସବୁଷ୍ଟି ଓ ହଡ଼ାଶା-ନିରାଶା ମଧ୍ୟରେ ଏକ
- ଗଭୀର ଦୁଃଖମୟ ଜୀବନ ଜିଲ୍ଲାବାଚି
- ଦେଖୁଯାଉଥାଏ ।

ପୁରାତନ କାଳରେ ନେତ୍ରିକତାର
ଉଚ୍ଛ୍ଵରୀୟ ମାନଦଣ୍ଡରେ କଷି ଚରିତ୍ ନିର୍ମାଣର
ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପଦ୍ରୂହେ ଥଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଜିର ଦୃଷ୍ଟିତରେ
ବାତାବରଣ ଏବଂ କଳି କାଳର ପ୍ରଭାବରେ
ସେପରି କିଛି କରି ପାରିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ପରିବାର, ସମାଜ ଓ ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ରହି
ବି ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଇପାରେ । ଏଥିରେ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ସଦ୍ଗୁଣଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ୟାସ ସହିତ ଚରିତ୍ର
ନିର୍ମାଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଜୀବନ
ସାଧନାର ଏହି ମୁର୍ଖମ ମୁକ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ, ଜୀବନ
ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ କରୁଥିବା ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣର
ବାଜ ଲାଗି ରହିଛି ।

ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାଧକଙ୍କ
ପ୍ରାମଣରେ ଯମ-ନିୟମ ସାଧୁବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା
ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସତ୍ୟ, ଅଞ୍ଜିଷା, ବର୍ତ୍ତତର୍ଯ୍ୟ
ଅଶ୍ୱେୟ, ଅପରିଗ୍ରହ ଆଦିର ସାଧନା ଅନିବାର୍ୟ
ଥିଲା । ସେହି ସମୟର ସାମାଜିକ
ବାତାବରଣରେ ସେମନ୍ତିକ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ
ପାଇଁ ସାଧ ରହିଥିବ, ପରହୁ ଆଜିର ହୃଦିତେ
ସେପରି କରିବା ସମ୍ଭବ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
ଏବେ ଯଦି ବ୍ୟାବହାରିକ ପଞ୍ଚଶୀଳର
ପରିପାଳନ ଅଭ୍ୟାସରେ ସନ୍ନିଲିତ ହୋଇ
ପାଇବା ଓ ତାପ ଉପରେ ଶମ୍ପାଦନ

ଶ୍ରୀମତୁଳ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ସାହସ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ପାଠିଲୋକ ।
ଶ୍ରୀମଣୀଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତ୍ରନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର
ପର୍ଯ୍ୟାୟ । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଶ୍ରୀମର
ଆଜୀବିକା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାନ୍ଧ କରିଥାଏ, ପରିବାରର
ଉତ୍ତର-ପୋଷଣ କରିଥାଏ । ଏହାର ପରିଣାମ
ହୋଇଥାଏ, ସଂକ୍ଷାରବାନ୍ ପରିବାର ଏବଂ
ସଦ୍ଗୁହ୍ୟ ଜୀବନ । ଶ୍ରୀମର ଅଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତି
କାମଚୋର ହୋଇଯାଏ । ଏଣୁ ଶ୍ରୀମର ଗରିମା
ଓ ଶ୍ରୀମଣୀଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣର ଏକ
ବ୍ୟାବହାରିକ ଆଧାର ମାନି ପାଇଛି, ଯାହାକୁ
ପଢ଼େୟ ସଜ୍ଜନ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ମିତବ୍ୟୟିତାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଆୟକୁ
ଦେଖୁ ବ୍ୟୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ଆୟର
ଅନୁକୂଳ ଖର୍ଚ୍ଛର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ଏହାକୁ
'ସାଧା ଜୀବନ ଉଚ୍ଚ ବିଚାର'ର ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ
କହି ପାରନ୍ତି । ଏହାର ଅଭାବରେ ବାଜେ ଖର୍ଚ୍ଛ
ଓ ବିଳାସିତା ଜୀବନର ଅଙ୍ଗ ହୋଇଯାଏ ।
ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସାମିତ ଆୟ
ସହିତ ବର୍ଷିତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା
ପାଇଁ ଦୁର୍ଲୀଠି କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାଧ
ଦୋଷଥାଏ ।

ଅବସ୍ଥାଂଶ ଓ ମନ୍ତ୍ରାବେ

ସବେଦ

ଶବ୍ଦ କେ ଧାରକ ଶକ୍ତି କୋ,
ମନକ ତାର କହ ଯୋଯ ।
ହଁସ ପୁରୁଷ ଲାଗୀ ରହେ, ଯହ
ଗତି ଜାନ ନ କୋଯ ॥୨୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ଶବ୍ଦକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା
ଶକ୍ତି ମନର ତାର କହନ୍ତି । ଜୀବ
ଠାରୁ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲାଗି ରହିଛି । ଏହି ଜୀବ ରହସ୍ୟକୁ
ଅନୁଭବ ସନ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଅନ୍ୟ କେହି
ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସୁରତି ନିରୋଧେ ଆପ ମେଁ,
ସକଳ ଜ୍ଞାନ ନିଜ ଆୟ ।

ଧ୍ୟାନ ଜାହିଁ ମନ ରୂପ କୋ,
ମାୟା ବୁଝୁ ସମାୟ ॥୩୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ଆୟା ଯେଉଁଥିରେ ନିଜ
ଶକ୍ତିର ସଂଚଯ କରେ, ସେହି
ଧ୍ୟେୟର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ତା' ଭିତରେ
ଆସିଯାଏ ଓ ତାହା ତା'ର ସ୍ଵରୂପ
ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯେଉଁ
ସ୍ଵରୂପକୁ ଧ୍ୟାନ କରେ, ସେ ସେହି
ସ୍ଵରୂପର ହୋଇଯାଏ । ଜନତର
ଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜନତର ସ୍ଵରୂପ
ଓ ବୁଝନ ବିନ୍ଦନ ଉପରେ କରିବା
ଦ୍ୱାରା ବୁଝନ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯାଏ ।

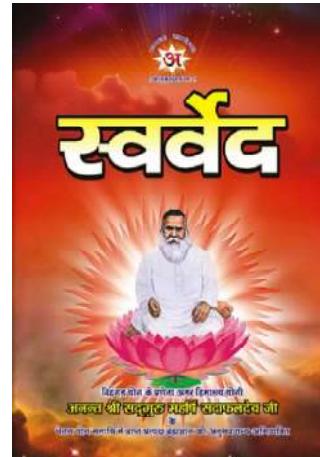
କରତ କରତ ଅଭ୍ୟାସ ସେ, ଦଶା

ସୁଖନା ଆୟ ।

ନିଃଶ୍ଵାସା ମେଁ ଗମ କରେ,
ଅନୁଭ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଲଖାୟ ॥୩୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା
ସୁଷ୍ଠୁମା ପରାମରିତ ହୋଇବାରେ ଲାଗେ
ଓ ଜଙ୍ଗଳା ପିଙ୍ଗଳା ଦୁଇ ନାୟାପୁଟ
ବନ ହୋଇଯାଏ ଆଉ ନିଶ୍ଚାୟ
ହେବାପରେ ଶବର ଅନୁଭବ
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ ।

ସାର ଶବ୍ଦ କା ସାଧନା, ସଞ୍ଚି

ସାଧନା ହୋଯ ।

ମୂଳ ନାର ମୁଖ ଅନ ଦିଯେ, ସଞ୍ଚି
ପାଳନା ହୋଯ ॥୩୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ଗୋଟିଏ ସାଧନା ପୂରଣ
ହୋଇଯିବା ପରେ ହଁ ଆଉ ଏକ
ସାଧନା ପ୍ରାୟ କରିବା ଉଚିତ ।
ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ଶକ୍ତି ବାଟି
ହୋଇଯିବା ହେତୁ ଆଗକୁ ସାଧନା
ଅଭ୍ୟାସରେ ଅନେକ ଅମୁବିଧାର
ସମ୍ବନ୍ଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।
ସେଥିପାଇଁ କ୍ରମପୂର୍ବକ ସାଧନା କରି
ଅଗ୍ରପର ହେବାକୁ ପ୍ରଯାସ କରିବା
ଉଚିତ ।

ଶନେଁ ଶନେଁ ଦୁର ଦେଶ ମେଁ,
ଶନେଁ ପର୍ବତ ଲାଘ ।

ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧ ସାଗରେ ଭରେ, ଅକ୍ଷର
ଅକ୍ଷର ସାଧ ॥୩୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ଧୀର ଧୀର ତାଳିବା
ଆରମ୍ଭକଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁଦୂର ସ୍ବାନକୁ
ପହଞ୍ଚ ପାରେ ଓ ଧୀର ଧୀର
ତାଳିବା ଦ୍ୱାରା ପରିତର ଉଚି
ଶିଖରକୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଛୁଏ । ବୁଦ୍ଧ
ବୁଦ୍ଧ ପାଣି ବର୍ଷିଲେ ଜଳାଶୟ
ଭରିଯାଏ ଓ ଧୀର ଧୀର ବିଦ୍ୟା

ପଡ଼ିଲେ କେବେନା କେବେ ମନୁଷ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାନ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୀମକ ମିଳୀ କୋରତେ, ସାକ୍ଷର
ଧର୍ମ ଅଚାର ।

କ୍ଷଣ କ୍ଷଣ କେ ଅଭ୍ୟାସ ମେଁ,
ଯୋଗ ବୁଝୁ ଡିବାର ॥୩୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେପରି ଉଚିତ ମାଟିରେ
ହୁଙ୍କା ତିଆରି କରିପାରେ, ସେପରି
ବିଦ୍ୟାନ୍ ଧର୍ମଙ୍ ପୁରୁଷ ଧର୍ମର
ଆରଣ୍ୟ କରିପାରେ ମୁଣ୍ଡପୁରୁଷ ହୋଇଯାଏ ।

ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯୋଗ ପ୍ରତିକଷଣ

ବୁଦ୍ଧ ଉପାସନା କରି ନିଜର
ଅଭିଳିଷିତ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରି

ପରମାନନ୍ଦିତ ହୋଇ କୃତକୃତ୍ୟ
ହୋଇଯାଏ ।

ସେଥିପାଇଁ କ୍ରମପୂର୍ବକ ଯୋଗ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତିଦିନ ଯୋଗ ସାଧନା କରି
ମାନବ ଜୀବନକୁ ସୁଖମୟ କରିବା
ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜୀବନର ସମସ୍ତ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ।

ଜୀବେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଭୁ ମେଁ କରେ,
ଉତ୍ତନେ ପ୍ରଭୁ କର ହୋଯ ।

କୃପାଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୁ ଜାହିଁ ପର, ଜଗତ
ପ୍ରେମ କର ସୋଯ ॥୩୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ଜୀବ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯେତିକି
ପ୍ରେମ କରିଥାଏ, ତାହାକୁ ସେତିକି
ପ୍ରେମ ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ
ଭକ୍ତ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କପା ରହିଥାଏ,
ତାକୁ ସଂସାରର ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମ
କରିଥାନ୍ତି ।

କର୍ମ ଫଳେ ଚିରକାଳ ମେଁ, ପ୍ରେମ
ସବ୍ୟ ଫଳ ଦେଯ ।

ଜୈନ୍ ଜୈନ୍ ପ୍ରେମ ବଢାନ୍ତିଛେ, ଜୈନ୍
ତେଣ୍ ଫଳ ସୁଖ ଲେଯ ॥୩୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ଜପ, ତପ, ଦାନ ଏବଂ
ଅନୁକରଣ କେବେନା କେବେ ପାରିବ ।

ବୁଦ୍ଧର ଫଳ ଚିରକାଳରୁ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ପୁରୀତି
ଲାଗିଯାଏ, ସେହି ସମୟରୁ ତାହାର
ଫଳ ମିଳିବାରେ ଲାଗେ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ
ଲାଗେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ତାହାର
ଫଳସୁଖ ମଧ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ ହେବାରେ

ଲାଗେ । ଅତେବ ସମସ୍ତ କମାନକୁ
ତ୍ୟାଗକରି ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଶୁଭ ଭାବରେ
ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ ।

ଜିଶ୍ଵର କା ଅଭ୍ୟାଧନା, ମିଳେ
ଚାର ଫଳ ଆୟ ।

ଅର୍ଥ ଧର୍ମ ଅରୁ କାମ ହେତେ, ମୋଷ
ମହାମୁଖ ପାଯ ॥୩୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରଙ୍ଗର
ଉପାସନାରୁ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋଷ
ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ଜିଶ୍ଵର
ହେତୁ ତତ୍ତ୍ଵର୍ଗରୁ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ମାୟା ମୁଖନ କେ ଲିଯେ, ଏକ
ମୂଲ୍ୟ ଉପାୟ ।

ଗୁରୁ ସେଥା ପ୍ରଭୁ ଉପାୟ ହେବା କାମ ହେତେ
କୁମ ସେ କୁମ ଅପାୟ ॥୩୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବା ଓ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରଙ୍ଗର ସେବା
ନିମନ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ଅମୂଳ୍ୟ ଉପାୟ
ଅଟେ । ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଉତ୍ତନ ହେବାରେ ଲାଗେ ସେହି
ପ୍ରକାର ଧୀର ଧୀର ମଧ୍ୟ
କାହିଁବାରେ ଲାଗେ ଆଉ ଜ୍ଞାନ ଓ
ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାୟ ହେବାରେ ଲାଗେ ।

କର୍ମ ପଳ ଦେଯ ।

କୌଣସି ଦେବା ପାଇଁ କାହିଁ ନାହିଁ ।

ସମ୍ବଲପୁର କିଷ୍ଟା ପଟେଳ...

ସମ୍ବଲପୁର: ଡକ୍ଟର କିଷ୍ଟା ପଟେଳ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଏବଂ ବହୁମୁଖୀ ଲୋକଗାୟିକା । ସେ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ନିଜର ସର୍ବଦୃତ ସମ୍ବଲପୁର ଗାତ 'ରଙ୍ଗବତୀ ରଙ୍ଗବତୀ' ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ବଲପୁର ଲୋକ ସଙ୍ଗୀତକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇ ପାରିଥିଲେ ।

ଡକ୍ଟର ପଟେଳ ୨୯ ନଭେମ୍ବର ୧୯୪୮ ରେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା କୃତିଶ୍ଵାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମା' ଥିଲେ ଜଣେ ଗାୟିକା । ସେ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ମା'ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଠାରୁ 'ଚୌପଦା' ଓ 'ଜାଣା' ଗାଇବା ଶିଖିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଔପଚାରିକ ଭାବେ ସଙ୍ଗୀତ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଗାୟକ ସର୍ବତ ଗୁରୁ ପଙ୍କର ମୋହନ ପଞ୍ଜନାୟକ, ଗୁରୁ ଅରୁଣ

ପ୍ରସନ୍ନ ସେଠି, ଗୁରୁ ପ୍ରଦୀପ ପାତ୍ର, ଗୁରୁ ପଭୁଦତ ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ଗୁରୁ ପରମନ ମିତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ସେ ସଙ୍ଗୀତ ଶିଖିଥିଲେ ।

୧୯୭୦ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ସ୍ଥିତ ଆକାଶବାଣୀରେ ଜଣେ 'ବି' ଗ୍ରେଡ କଳାକାର ଭାବେ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ 'ଏ' ଗ୍ରେଡ

କଳାକାର ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି

ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସଙ୍ଗୀତ 'ଯା ଯା କଳା ଭ୍ରମର.... ସମ୍ବଲପୁର ଭାଷାରେ ରେକର୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ବିନୋଦ ପଶାୟତ ଏହି ଗାତ ରଚନା କରିଥିଲେ ।

ଏହାପରେ ରାମପ୍ରସାଦ ପୁରୋହିତଙ୍କ

ରଚିତ "ମନ ବରିବା ଥୁ ଫୁଟିଛେ ମଳି...", ଜିତେହ ହରିପାଳଙ୍କ ସହିତ ମିଶି

ଗାଇଥିବା ଲୋକପ୍ରିୟ ଯୁଗଳ ସଙ୍ଗୀତ

'ଆୟେ ମାଳତୀ ସୁନା ଗୁରୀ ରେ...',

"ଆହା ରେ ଲାଗି ମଟ୍ଟର... ଭଲି ଅନେକ ଗାତ ତାଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାର କେକିଳିକଣ୍ଠ ଭାବେ ପରିଚିତ କରିଥିଲା ।

ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ ସମ୍ବଲପୁର ଯୁଗଳ ସଙ୍ଗୀତ "ରଙ୍ଗ ବତୀ ରଙ୍ଗ ବତୀ...." ଡକ୍ଟର ପଟେଳଙ୍କୁ ବିଶେଷ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଣି ଦେଇଥିଲା ।

୧୯୭୭-୭୮ ମସିହାରେ ଏହି ଗାତ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ବଲପୁର

ଆକାଶବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ

କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥୁରେ କଣ୍ଠବାନ

କରିଥିବା କିଷ୍ଟା ପଟେଳ ଏବଂ ତାଙ୍କର

ସହଗାୟକ ପଦ୍ମଶା ପୁରଭାର ବିଜେତା

ଜିତେହ ହରିପାଳ ଲୋକପ୍ରିୟତାର

ଶାର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ

ସମୟରେ ୧୯୭୯-୮୦ ମସିହାରେ

ରଙ୍ଗବତୀ ଗାତକୁ କୋଲକାତାର

ରଣ୍ଧିରାନ ରେକର୍ଡ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

(ଆଣ୍ଟିକାରୀ) ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ଆତବିରା ଓ ହିନ୍ଦୋଳ ଏନ୍ଧାସି କିର୍ତ୍ତାଚନ୍ଦରେ ବିଜେତିର ବାଜିମାତ୍ର

ବରଣତ୍ତ : ଅତାବିରା ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଶର୍ଷ
ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ୧ ୨୮ କାନ୍ତରୀଯିଲା
ଆସନ୍ତି ୧ ୧୮ଟିରେ ବିଜ୍ଞାପା ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ
ଦ୍ୱାରା ପରିଶର୍ଷ ନିର୍ବାଚନ ହୋଇଥିବା ଅଧିକ ଆସନକ
ବିପୁଳ ଭୋଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଜଣି ବିଜେତି ନୃଥା ରେକ୍ରୂଟ୍
କରିଛି । ବିଜେତିର ବନମାଳା ବରିହା ଏକ ଏଷି ଅଧିକ
ଭୂମି ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛି । ସାମଗ୍ରିକ ତ୍ରୈତାନିର୍ବାଚନ
କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଉଚ୍ଚତି ପରିଲିଙ୍ଗିତ ହୋଇଥିବା
ବେଳେ ଲଗାତାର ଦ୍ୱାରା ଏକ ଏଷି ନିର୍ବାଚନରେ ମଧ୍ୟ
ବିଜେତିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ନେଇରାଖ୍ୟାନକ ରହିଛି ।

ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେତି ଓ କଂସ୍ଟର୍ଗ୍ରେସ
ଦଳ ଏଟି ଲେଖାଏଁ ଥୁର୍ତ୍ତରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିବା
ବେଳେ କଂସ୍ଟର୍ଗ୍ରେସ କାନ୍‌ନ୍‌ସିଲ ଗଠନ କରିଥିଲା ।
ସେହିଭିତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯତ୍ନରେ ବିଜେତି ସମାସ୍ତ ୧୨୬ଟିଯାଙ୍କ
ଆସନ ପୋଛି ନେଇ ରେକର୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ବେଳେ
ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଗର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ବିଜେତି ସଫଳ ହୋଇଛି ।
ତେବେ ଅଧିକ ପଦବିରେ ସବକିମ୍ବ ଭୋଟିହାର ଦଳ
ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନକଣ ସାଜିଛି । କଂସ୍ଟର୍ଗ୍ରେସ ଗୋଟିଏ ଥୁର୍ତ୍ତରେ
ବିଜୟ ଲାଭ କରିବା ସହିତ ଅଧିକ ପଦବିରେ ଦ୍ୱାରାୟ
ସର୍ବଧିକ ଭୋଟ ହାତେଇଛି ।

ମୋଟ ୧୦୦୪୯ ଖଣ୍ଡ ମତାନ ହୋଇଥାରା ବେଳେ
ଏକାକି ବିଜେତ୍ତି ଦଳ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ରାଜନୈତିକ ଦଳ
ଓ ସାଧାନ ପ୍ରାର୍ଥିକ ମୋଟ ଭୋଟଠାରୁ ଦେବତାଗୁଣ ଅଧିକ
ଭୋଟ ପାଇଛନ୍ତି ।

ସେହିପରି ଢେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲାର ହିନ୍ଦୋଳନ
ଏନ ଏସିରେ ଶାସକ ବିଜେତି ଦଳ ଲଗାତାର ଦ୍ୱାରା
ଥର ପାଇଁ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି । ବିଜେତିର କେଶା
ବନ୍ଦୁ ପ୍ରଧାନ ଅଧିକ ଚାପ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଥା
ରେଲେ ୧ ଷଠି ଖୁର୍ଦ୍ଦରୁ ୧ ୧ଟିରେ ବିଜେତି ଏବଂ
୫ଟାରେ ବିଜେପି ପ୍ରାର୍ଥା ବିଜୟା ହୋଇଛନ୍ତି । କଂଗ୍ରେସ
ଦଳ ଏଠାରେ ଖାତା ଖୋଲି ପାରି ନାହିଁ ।

ତାଙ୍କର ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା ଆଇଟି ସେଣ୍ଟର ଉଦ୍ଘାତି

ସମ୍ବଲପୁର : ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଡାକ୍ତର ନାରାୟଣ ପଞ୍ଚ ଆଇଟି ସେଷ୍ଟ ତଳ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ଦିର
ରେଖିତ ପୂଜାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦୟାଚିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି
କେନ୍ଦ୍ରର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପଦ ଛାତ୍ରାଙ୍କ ସହ ଅଞ୍ଚଳର
ଗଠିତ ଛାତ୍ରାଙ୍କୁ ସତନ୍ତ ଭାବେ ପାଠ ପଢ଼ିବାର ସ୍ଥଳ୍ୟାବଳୀ
ମିଳିବ । ମୋ କଳେଜ / ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଭିଯାନ ପୋଜନାରେ
ଏହି କେନ୍ଦ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସେଇଛି । ଏଥୁ ପାଇଁ ଅବସର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଡାକ୍ତର ତଥା ସମାଜେସରୀ ଡାକ୍ତର ନାରାୟଣ ପଞ୍ଚ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫଳର
ଏନ୍. ନାରାରାଙ୍ଗ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଦସରେ ଡାକ୍ତର
ନାରାୟଣ ପଞ୍ଚ ସନ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ଉପ କୁଳସିବ ଡକ୍ଟର ତମାରଣା ପଢ଼ିବି ସମ୍ବଲପୁରରେ
ଆୟୋଜିତ ଏହି ଉଦସରେ କୁଳସିବ ଯୁଗଳେଶ୍ଵରୀ ଦାନ
ସାମଗ୍ରୀ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଜିଏଫ୍‌ଟ୍ରୁଟ୍ ମୋ କଳେଜ
ସାମାଜିକ ଉକ୍ତ ମୁଦ୍ରିତା ପଞ୍ଚ ଧର୍ମବାଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିଥିଲା ।

ସମାଜଯେବୀ ବଂଶୀଧର କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ଧନିକରତା କ୍ଳା
 ଶାସନ ପଞ୍ଚାୟତ ବିଶାଳ ହୃଦୟ
 ଗ୍ରାମରେ ଆଯୋଜିତ ରାମଲାଲ
 ମହାସ୍ଵବରେ ସମାକଷେବା
 କଳାରହୁ ବଂଶାଧରଙ୍କୁ ମହୋଦୟ
 କମିଟି ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ବର୍ତ୍ତ କରାଯାଇଛି ।
 ସରପାତି ଶ୍ରୀ ଦୂର୍ଗାପ୍ରସାଦ ପ୍ରକାଶକ
 ସମେତ କମ୍ପ୍ୟୁନିଟି ପୋଲିସର
 କର୍ଣ୍ଣିକା ମାନେ ମଞ୍ଚରେ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ
 ଥିଲେ ।

ବେଳୀରେ ଏତେମି ୨୪ ପ୍ରହରୀ ନାମସଙ୍ଗ

ସମ୍ବଲପୁର : ବରଣଁରେ ଶା ଶା ନାମ ନବମା ମହୋଷ୍ଟବ ଅବସରରେ ୯ ୯ ତମ
 ୨୪ ପ୍ରଦୀପ ନାମପାଞ୍ଚ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥରେ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ବହୁ
 କାର୍ତ୍ତିକା ଦଳ ଅଶା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଯୁମୁରା ରାମ ବଡ଼ମାଳର
 ସପନି ବିନିଧାଳ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଜିଲ୍ଲା ପୌରାର ରାତା ଭୋଇ, ରଙ୍ଗାନ
 କାର୍ତ୍ତିକା ବୈଠକୀ କରିଥିବା ବେଳେ ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ଲୁରୁପାଳିର ଭାନୁମତି
 ସେୟାଂ ଓ ଜଟଳା ଶାଶିଭାର ଅଞ୍ଜନା ଦେହୁରୀ ଉଦ୍ଧବୀ ବୈଠକୀ କରିଥିଲେ ।
 ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଡଇ ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ରେହିଛି ପୃଜାରୀ, ଶଙ୍କରଲାଳ ଅଗ୍ରଭାଲ,
 ମୋଟିଲାଳ ଅଗ୍ରଭାଲ, ଗୋବିନ୍ଦ ଅଗ୍ରଭାଲ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଶା
 ସହୋଦ୍ର ବାରିକଙ୍କ ଡାକ୍ତରାନରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଦ ପରାଇଯେବା ପୁଣ୍ୟ ପରକାରଙ୍ଗ ପରଲୋକ

ସମ୍ବଲପୁର : ସ୍ଵାନୀୟ ବଡ଼ବଜାର କଞ୍ଚଳାପଡ଼ା ବାସିଦା ଯୁବ ସମାଜପେଦୀ ପୂର୍ଣ୍ଣେ ସରକାର (କୁନ୍ତ)ଙ୍କ ଭେଳୋର ୧୦ରେ ଚିକିତ୍ସାଧନ ଅବସ୍ଥାରେ ୪୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପରଲୋକ ଯଦ୍ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଲାଏ । ଗତ ୧୮ ତାରିଖ କନ୍ତୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଭେଳୋର ଯାଇଥିଲେ ଓ ସୋଠାରେ ତାଙ୍କର କାନର ଅପରେସନ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ପରେ ହୃଦୟାତ ହେବାରୁ ସୋଠାରେ ତାଙ୍କ ପରଲୋକ ହୋଇ ଯାଇଛି । କନ୍ତୁ ପର୍ମା ଓ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରୟୋଗେ ସରକାର (୧୧)ଙ୍କୁ ଝାଁଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ବଡ଼ଭାଇ ଗଣେଶ (ଶୁଭଭୟ) ସରକାରଙ୍କ ସହ ମିଶି ସେ ବରେପାଲି ଠାରେ ‘ଗୁରୁ ତିଳେଳ’ ଖୋଲି ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ଧର୍ମଧୂମ ଭାବେ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେ ବେଶ ପାଇଛି ଥିଲା । ୨୦୨୦ରେ ଆମକାଥ ଯାତ୍ରା କରିଥାଏ କନ୍ତୁ ବିକିତଶା ବୋମନାଥ ବାରା ମନ୍ଦିର, ସମଲେଖା ମନ୍ଦିର, ମାନେଶ୍ଵର ମାନ୍ୟାତ ଦିନିର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମକାଳୀନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଗିତ ଥିଲା । ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ସମାଜ ସହ ଜାଗିତ ହାତିଲା ବିଭିନ୍ନ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ କାମ ପାଇଁ ସେ ଆଗେଇ ଆସୁଥିଲା ।

ଖୋରସ୍ତୁଗୁଡ଼ାର ନୃତ୍ୟ କିଳ୍ପାଳ

ଫାରସୁଗୁଡ଼ା : ଫାରସୁଗୁଡ଼ାର ନୃତ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ରୂପେ ଅବୋଲି ନରଦ୍ଵାଶେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ସେ ସୁରଖ୍ୟପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଥିଲେ । ୧୦୧୪ ବ୍ୟାଗର ଆଇ.୧.୧୩ ଅଧିକାରୀ ନରଦ୍ଵାଶେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଅଧିକାରୀ ରୂପେ ପରିଚିତ । ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଥିବା ଜିଲ୍ଲାପାଳ ସରୋଜ କୁମାର ସାମଲଙ୍କ ବଦଳି ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ମ୍ୟାନରେ ସେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅଗ୍ରଭାବ ସମ୍ପଦକର ପକ୍ଷରୁ ଶେତରାଜ୍ୟପୁରରେ ଥିଲା ଭାଗବତ କଥା

ସମ୍ବଲପୁର : ଅଞ୍ଚଳ ଭାଗତାୟ
ଅଗ୍ରଭୁଲ ସନ୍ଦେଶନର ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖା
ପକ୍ଷରୁ ତିନିଦିନ ବ୍ୟାପାଶ୍ଵା ଅଗ୍ର ଭାଗରତ
କଥା ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା ।
ଏଥରେ ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ଵର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ନର୍ଦ୍ଦା ଶଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେ ତିନି ଘଣ୍ଟା ଧରି
ପ୍ରବଚନ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ
ସମଲେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର ୩୦ ଏକ କଳସ
ଶୋଭାତ୍ମା କଥାସ୍ଥଳ ଅଗ୍ରସେନ
ଭବନକୁ ଆସିଥିଲା । ଶୋଭାତ୍ମାରେ
ନାଟା ବାରାଙ୍ଗ ସମେତ ଘଣ୍ଟା ଓ ଶଙ୍ଖ
ଦଳ ଏବଂ ନିଶାନ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ।
ଶତଧୂଳ ମହିଳା ଓ ଉତ୍ତ ଏଥରେ
ଅଣ୍ଠା ଗୁହଣ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକୁମର
ସଭାପତି ଆଚିଭୋକେଟ୍ ଦାନଦୟାଳ
ଅଗ୍ରଭୁଲ, ଅଞ୍ଚଳ ଭାଗତାୟ ଅଗ୍ରଭୁଲ
ସନ୍ଦେଶନର ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ଶଙ୍କର ଅଗ୍ରଭୁଲ, ମହିଳା ସନ୍ଦେଶନର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶାମତୀ ବିନ୍ଦୁ ଅଗ୍ରଭୁଲ ଓ
ସର୍ବିବ ଶାମତୀ ସବିତା ମୋହିଙ୍ଗ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଉବାଧାନରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁମର
ଆମ୍ବାମିନ ଦେଇଥିବା ।

